



Manifest del Primer de Maig de 2020

La classe treballadora en temps de pandèmia: no renunciem als nostres drets!

Companyes i companys,

Un altre any ens trobem celebrant la jornada més emblemàtica del moviment sindical: el Primer de Maig. Una jornada que té dues vessants, d'una banda per retre homenatge a totes les persones que han lluitat pels drets de la classe treballadora, i de l'altra, refermar el seu caràcter reivindicatiu.

Aquesta vegada no ho podrem fer davant del monument del polític, advocat i defensor del moviment obrer català Francesc Layret, quan precisament el 30 de novembre d'enguany es compliran cent anys del seu assassinat. Estem vivint moments excepcionals, amb la crisi sanitària més important dels darrers cent anys, tal i com ha palesat l'OIT en el seu informe sobre el COVID-19 i el món del treball: "la pitjor crisi mundial des de la Segona Guerra Mundial".

Comencem aquest manifest recordant els nostres presos i preses polítics, com també els exiliats i exiliades. Continuen patint els estralls de la injustícia més abjecta, basada en la venjança política, per part del govern i les institucions judicials de l'Estat espanyol. No us oblidem.

A hores d'ara continuen les incerteses sobre com evolucionarà la crisi sanitària, però és clar que s'albira una greu crisi econòmica i social, a la qual també hem de sumar la crisi climàtica, i tot amb un horitzó temporal difícil de quantificar. Per això, des del punt de vista d'acció sindical és prioritari, a curt termini, protegir els llocs de treball, tant en el sector públic com en el privat, i sobretot en aquells sectors d'activitats socio-sanitàries, d'alimentació i de neteja. I ho hem de fer en uns moments on no podem desplegar de forma activa les nostres principals eines de pressió: la vaga i la mobilització. Aquesta crisi del coronavirus també està fent més visible una crisi social que fa molt que dura: el treball remunerat no és garantia de seguretat socio-econòmica.

El desenvolupament de la pandèmia continua mostrant, amb més duresa, la persistent desigualtat entre homes i dones, que en l'entorn laboral es manifesta en una perdurable bretxa salarial i en una infravaloració de les feines realitzades principalment per les dones. Això es posa de manifest en l'entorn d'àmbits essencials de l'economia com són les cures o el comerç, sectors molt feminitzats (auxiliars, caixeres, netejadores, empleades de la llar...), amb molta precarietat i sous indecents. La crisi continua tenint cara de dona. Fem nostres les reivindicacions del 8M d'igualtat efectiva entre dones i homes, per igual treball, igual salari.

Així mateix denunciem la militarització d'aquesta crisi sanitària i el tarannà autoritari imposat pel govern de l'Estat espanyol.

Per això, avui reivindicuem:



1. Prohibir els acomiadaments mentre duri la crisi sanitària. Estem veient com hi ha empreses que aprofiten la crisi per fer una reducció de plantilla per la via directa. El que el govern de l'Estat ha fet ha estat que aquests acomiadaments siguin improcedents, però cap pas ferm cap a la seva prohibició real.
2. Derogar les reformes laborals de 2010 i 2012 impulsades pels governs del PSOE i PP; reformes laborals que entre altres qüestions han permès que es facin ERO's sense cap autorització prèvia per part de l'autoritat laboral.
3. Derogació de la llei mordassa i de l'article 315.3 del Codi Penal, que limita la llibertat d'expressió i manifestació.
4. Posar fi a la temporalitat endèmica que afecta, entre molts d'altres, el sector sociosanitari i millorar les condicions laborals de col·lectius feminitzats. També és necessari que tots els treballadors i treballadores públics gaudeixin dels mateixos drets evitant, per exemple, l'abús en la temporalitat de la mateixa Administració Pública que hauria d'actuar de forma exemplar.
5. El repartiment de la feina i l'establiment de la jornada laboral de 35 hores.
6. La sindicació i la negociació col·lectiva com a eina que ens ajuda a defensar els drets de les persones treballadores en les millors condicions. La redacció del RD 10/2020 amb l'eufemisme del permís retribuït recuperable, el que ve a ser una aplicació de la distribució irregular de la jornada obligada pel govern de l'Estat, ens obliga a posar-nos d'acord l'empresa i treballadors per a la seva recuperació. Però si no s'arriba a un acord en el termini fixat, l'empresa el podrà aplicar de la manera que cregui convenient de forma unilateral.
7. El control públic efectiu dels sectors estratègics i els serveis essencials per evitar les situacions de domini del mercat: sanitat, educació, habitatge, energia, aigua, transports, comunicacions i finances.
8. No podem tornar a deixar en mans privades el benestar i les cures de les persones, moltes empreses ens han demostrat que han vingut a fer diners a costa de la nostra salut.
9. Un sistema sociosanitari públic, real i complet, on no es torni a retallar ni un euro. Volem que s'incrementi la plantilla d'aquesta sanitat i es respectin els drets de les persones treballadores.
10. La regularització urgent i permanent de les persones migrants en situació administrativa irregular; necessitem tot-hom per sortir d'aquesta crisi. I a més, en aquesta situació, encara es crea una major indefensió d'aquestes persones treballadores sense drets i sense una Inspecció de Treball que pugui actuar.
11. Impulsar un marc propi de relacions laborals, basat en la realitat econòmica i productiva del nostre país.
12. La posada en marxa d'una Renda Bàsica, amb caràcter temporal, per aquells col·lectius als quals li manquin els ingressos necessaris per portar una vida digna, i que permetria no deixar a ningú fora, ni que l'economia s'aturés. Seria un primer pas per l'extensió universal a posteriori a tota la ciutadania. Aquesta reivindicació s'hauria de contemplar en un marc més ampli, implicant, sobretot als estats de la UE.

Tot això ens hauria de portar a l'assoliment d'un nou model productiu i de desenvolupament més sostenible, on el treball decent sigui l'element fonamental. En aquesta crisi no es pot tornar a repetir la història de la crisi financera del 2008. No l'hem de pagar les persones treballadores.

És per tot això que us convidem a enfortir els sindicats de classe i nacionals, i a donar suport a la sectorial del Fòrum Sindical d'Esquerra Republicana.

Visca la classe treballadora dels Països Catalans!
Visca el 1r de maig!